

Magyarország Alkotmánybíróságának
B u d a p e s t

hivatkozás: Békési Járásbíróság: 2. P. 20.456/2015/22. számú végzése,
Gyulai Törvényszék 2 Pkf. 25.736/2016. számú végzése.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott:

a [REDACTED] szám alatti lakos, mint indítványozó, felperes, az általam a [REDACTED] békési lakos alperes ellen, kölcsöntartozás megfizetése iránt indított perben, a Békési Járásbíróság első fokon hozott 2. P. 20.456/22. szám alatti végzése, valamint az azt helybenhagyó, a Gyulai Törvényszék 2 Pkf. 25.736/2016/2. számú végzése ellen, a törvényes határidőn belül a Magyarország Alaptörvényének 24. cikk (2) bekezdés d) pontjában foglalt felhatalmazás alapján, a 2011. évi CLII. tv. (Az Alkotmánybíróságról) 26. § (1) bekezdésében foglaltak szerint, figyelemmel a 27. §-ban foglaltakra is, elsődlegesen mindkét megjelölt bírói végzés – jogi tartalmuk azonos - ellen,

alkotmányjogi panaszt

terjesztek elő.

Abban az esetben, amennyiben egy alkotmányjogi panasz keretén belül két bírói végzés nem támadható, úgy az alkotmányjogi panaszomat az elsőfokú bíróság, a Békési Járásbíróság végzésével szemben tartom fenn.

Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy nekem, mint indítványozónak az Alaptörvényben biztosított, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének megsértését jelentheti a kialakított bírói gyakorlat, mivel:

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

valamint sérti az Alaptörvény 28. cikkét, mivel:

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak,

végezetül sérti a jogalkotásról szóló törvény 2 § (4) bekezdésében leírtakat is, miszerint:

A jogszabályok megalkotásakor biztosítani kell, hogy a jogszabály

a) megfelelően az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek,

b) illeszkedjen a jogrendszer egységébe,

Bejelentem a Tisztelt Alkotmánybíróságnak, hogy az elsőfokú végzés elleni rendes jogorvoslati lehetőségemet kimerítettem, a másodfokú végzés ellen a törvényes határidőn belül felülvizsgálati kérelmet terjesztettem elő.

Alkotmányjogi panaszom indoka, a tényállás:

A fenti elsőfokú bírósági ügyszám alatt pert indítottam [REDACTED] békési lakos ellen kölcsöntartozás megfizetése iránt.

A pert első fokon elvesztettem. Az írásba foglalt ítéletet 2016. június 16. napján vettem át. Az ítéletben leírásra került, hogy ellenre 15 napon belül van helye fellebbezésnek, melyet a Gyulai Törvényszékhez kell címezni, de az első fokon eljáró bíróságnál – Békési Járásbíróság – kell benyújtani.

A fellebbezésemet – egyéb elfoglaltságom miatt – az utolsó előtti napon írásban benyújtottam, a fellebbezésben megjelölt címzetthez, a Gyulai Törvényszékhez, és külön azt is feltüntettem, hogy a fellebbezéssel támadott határozat a Békési Járásbíróság ítélete.

Az alapeljárásban jogi képviselő nélkül jártam el, és a fellebbezésemet is önmagam írtam, abban jogi végzettségű személy közreműködését nem vettem igénybe.

Nem vagyok pereskedő típus, ténylegesen ez volt az első ilyen jellegű perem az eddigi életem során.

Valószínűsíthető, hogy az utolsó előtti nap kényszerítése miatt figyelmetlenségből a fellebbezésemet a Gyulai Törvényszéknek küldtem meg, és nem pedig az első fokon eljáró Békéi Járásbíróságnak.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1698-0/2017
Érkezett:	2017 AUG 30.
Példány:	1
Melléklet:	0 db
Kezelőiroda: Jul	

Hangsúlyozom, a fellebbezésem postára adása még a fellebbezési határidő lejártá előtt egy nappal volt, és anélkül, hogy ironikus lennék megjegyzem, hogy a fellebbezésem nem a tűzoltósághoz, vagy az adóhivatalhoz küldtem meg, hanem az ügyet másodfokon elbíráló bírósághoz. A Gyulai Törvényszékre a fellebbezésem beérkezett, de mire azt továbbították a Békési Járásbírósághoz, addig a fellebbezésem határideje lejárt, és az első fokon eljáró bíróság elkésztettség okán a fellebbezésem hivatalból elutasította.

Az első fokú bíróság elutasító végzése arra hivatkozott, hogy a Legfelsőbb Bíróság (BH számot is megjelölve) már rámutatott, hogy a fellebbezés benyújtásának azt a határidőt kell tekinteni, amikor az az elsőfokú bírósághoz megérkezik.

Ezen végzés elleni fellebbezésem arra alapítottam, hogy a legfelsőbb bírósági döntés nem jogforrás jellegű, így ezen az alapon a fellebbezésem nem lehetett volna elutasítani.

A másodfokon eljáró Gyulai Törvényszék az elsőfokú végzést helybenhagyta.

Hivatkozott arra, hogy a fellebbezés benyújtásának helyét – amit az ítélet is tartalmaz – az eljárásjogi törvény meghatározza. Ezzel kétségtelenül egyet kell érteni.

A másodfokú végzés ellen felülvizsgálatot kezdeményeztem a Kúriánál. Ebben arra hivatkoztam, ugyan az tény, hogy a fellebbezés benyújtásának helyét az eljárásjogi törvény /Pp.234. § (1) bek./ meghatározza a benyújtás időpontjával együtt, de álláspontom szerint az ilyen jellegű ügyekben a Pp. –nek a fellebbezési határidőre és a benyújtásra vonatkozó rendelkezéseinek kizárólag alkalmazása jogsérelmet okozhat. Ugyanis a bíróság nem veszi ilyenkor figyelembe a polgári perrendtartásnak az áttételre vonatkozó szabályait, amit úgy tűnik semmi sem tilt, kizárólag a joggyakorlat. Nincs jogszabályi indoka annak, hogy ilyenkor ne az áttétel szabályait alkalmazza a bíróság, sőt a polgári jogban megengedett analógia szabályainak figyelembevételével kifejezetten alá is lehet támasztani az áttétel szabályainak alkalmazását, és kiterjesztően nemcsak a keresetlevélre lehetne alkalmazni, hanem minden egyéb más, joghatályt kiváltó beadványra. Ráadásul az áttétel szabályainak alkalmazása azt is eredményezhetné, hogy az egyébként „nem jó helyre” tévesen benyújtott fellebbezést úgy kelljen tekinteni, mintha azt a megfelelő helyre nyújtotta volna be a fél. Természetesen az áttétel szabályai sem alkalmazhatók abszolút elkésztettség esetében.

Hivatkoztam arra is, hogy a joggyakorlattól sok esetben nem áll távol az sem, ha jogszabályi rendelkezéseket átértelmezve, azokat „hajlítva” alkalmazzák a konkrét jogi rendelkezésekhez, ez a bírói joggyakorlatba, mint „bíró által alkotott jogba” belefér.

Ami az alaptörvénybe ütköző jellegét illeti a támadott bírósági döntéseknek a következő.

Az Alaptörvény XXIV. cikk első bekezdésének megsértését jelentheti a kialakított bírói gyakorlat, mivel:

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Sajnálatos módon azt kell megállapítani, hogy a jelen, és az ehhez hasonló ügyekben úgy az első fokon eljáró bíróságok, mint a felülbíráló bíróságok részrehajlással járnak el, mert önmagukat „mentesítik” a fellebbezés által okozott teher alól. A másodfokon eljáró bíróság úgy, hogy ezen okra hivatkozva nem kell foglalkoznia érdemben a fellebbezett ügygel, míg az első fokon eljáró bíróság mentesül egy esetleges hatályon kívül helyezés terhével.

További Alaptörvénybe ütközést vélek felfedezni abban is, miszerint a bíróságoknak kötelessége a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét, elsősorban azok céljával, és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek, és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. /Alaptörvény 28. cikke, (A bíróságok) fejezet./

Határozott álláspontom, egyrészt azzal, hogy a bíróságok egyszerűen figyelmen kívül hagyják a polgári perrendtartásnak az áttételre vonatkozó szabályait, ezért az Alaptörvénybe ütköző módon járnak el, mivel esélyt sem adnak arra, hogy az ilyen helyzetbe került fél megfelelő, és hatékony jogorvoslattal éljen.

Ez egyebekben sérti a XXVIII. cikk (7) bekezdését is, miszerint:

mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. Ha ezen jogelv az ügyben alkalmazható, akkor ki kell jelenti, hogy a bíróságok akkor, amikor a fél tévesen a felülvizsgáló bírósághoz nyújtja be a fellebbezését, és az már az idő hiányában elkésztetten kerül vissza az első fokon eljáró bírósághoz, ezzel hozzájárulnak ahhoz, hogy a fél a hatékony jogorvoslatát ne tudja igénybe venni.

Másrészt a „józan észnek” is ellentmond az a bírói gyakorlat, hogy ha – hangsúlyozom tévedésből is – de mégis nem az első fokon eljáró bírósághoz küldi a fél a fellebbezését, – ráadásul ahhoz a bírósághoz, ami majd a későbbiekben elbírálja ezt a fellebbezést – azon oknál fogva utasítják el, hogy az elkésztetten érkezik vissza az első fokon eljáró bírósághoz. Egyébként az ésszerű határidő elvét is sértheti az – ma amikor már egyre több helyen térnek át az elektronikus ügyintézésre – ha egy bíróság észleli, végül is nem hozzá kellett volna

előterjeszteni az adott iratot, akkor miért nem teszi meg azzal az ügyintézővel egyidejűleg, hogy az átvett iratot, egy szekenneléssel az illetékes bírósághoz továbbítja.

Utalok még arra is, hogy álláspontom szerint azon bírói gyakorlat, ami figyelmen kívül hagyja az polgári eljárásjogi áttétel intézményét a fellebbezések téves helyre történő benyújtása esetén, további Alaptörvény ellenességhez járul hozzá.

Az Alaptörvény T) cikke szerint:

Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg.

Ezen Alaptörvényi rendelkezésre hivatkozva került megállapítása a 2010. évi CXXX. tv., „A jogalkotásról.”

Ezen törvény 2. § (4) bekezdés b./ pontja szerint:

A jogszabályok megalkotásakor biztosítani kell, hogy a jogszabály
b) illeszkedjen a jogrendszer egységébe.

Tekintettel arra, hogy ez alaptörvényi elv, így a jogalkotásról szóló törvény ide vonatkozó rendelkezése tekinthető alkotmányos alapelvnek.

Ebből viszont az következik, hogy a jogszabályok között nincs meg a beilleszkedés a jogrendszer egységébe, vagyis nincs koherencia a jogorvoslatok tekintetében. Ezen hivatkozásom pedig a következőkön alapul.

A bíróságok által kialakított azon gyakorlat, - hangsúlyozva figyelmen kívül hagyva a Pp.-nek az áttételre vonatkozó szabályait - miszerint az első fokon eljáró bírósághoz beérkező fellebbezésnek a beérkezés időpontja határozza meg annak időben történő beérkezését, vagy elkésztettségét, nem koherens egyéb törvényi rendelkezésekkel, kifejezetten a 2004. évi CXL. törvény /a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól, Ket./ egyes rendelkezésével, de a Polgári Perrendtartás egyes rendelkezéseivel sem, tehát kijelenthető, hogy a bíróságok által kialakított gyakorlat magát a Pp.-t is önmagával ellentmondásba taszítja.

A Ket. 102. § (1) bekezdése szerint:

A fellebbezést annál a hatóságnál kell előterjeszteni, amely a megtámadott döntést hozta. Ha a fellebbezést a fellebbezés elbírálására jogosult hatóságnál nyújtják be, a fellebbezés elbírálására jogosult hatóság a fellebbezést megküldi az első fokú döntést hozó hatóság részére. Elkészttség címén a fellebbezés nem utasítható el, ha a fellebbezésre jogosult a fellebbezési határidőben a fellebbezést az elbírálására jogosult hatóságnál terjeszti elő.

A fenti törvényhelyből látható, hogy a közigazgatási eljárás nagyon rugalmasan használja a fellebbezést elbíráló hatósághoz benyújtott fellebbezés további ügyintézését, érthetetlen, hogy ezt a bírói gyakorlat miért nem veszi figyelembe, és a koherencia érvényesülése érdekében miért nem úgy jár el, ahogyan el kell járnia közigazgatási eljárás során a fellebbezést elbíráló másodfokú hatóságnak.

Ugyanakkor nem koherens a kialakított bírói gyakorlat a Pp. 331. § (1) bekezdésével sem, mivel:

Ha a fél - törvény rendelkezése ellenére - a keresetlevelet a bírósághoz nyújtotta be, azt a bíróság vizsgálat (124. §) nélkül haladéktalanul megküldi az ügyben első fokon eljáró közigazgatási szervnek. A 330. § (2) bekezdése ebben az esetben is megfelelően irányadó azzal, hogy a keresetlevelet határidőben benyújtottnak kell tekinteni, ha azt a felülvizsgálni kért közigazgatási határozat közlésétől számított 30 napon belül ajánlott küldeményként postára adták vagy a bírósághoz benyújtották.

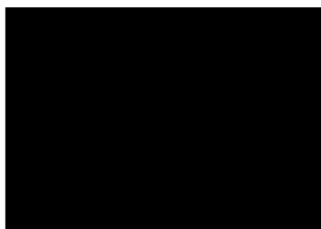
Ezen Pp. szabályból is az állapítható meg, hogy a közigazgatási pereknél is megengedő a törvényi rendelkezés, mivel - ki is emeli, hogy a törvény rendelkezése ellenére - ha a fél közvetlenül a bírósághoz nyújtja be a keresetét, úgy azt a bíróság megküldi az ügyben eljáró elsőfokú közigazgatási szervnek, nyilván azzal, hogy az ügy iratanyagát küldje meg a bíróság részére. Kihangsúlyozásra kerül ebben az esetben is, hogy a bírósághoz benyújtott keresetlevél határidőben benyújtottnak tekintendő, ha az a bírósághoz a jogerős határozat közlésétől számított 30 napon belül beérkezik.

A fentiekből következik, hogy a koherencia alapelvét elváró jogalkotási törvény ezen rendelkezése nemhogy a törvények egymás viszonylatában, de még a Polgári Perrendtartáson belül sem érvényesül. Ugyanakkor ez a helyzet az Alaptörvénybe - a hatékony jogorvoslatához való jogom sérelmét és az abba való ütközést eredményezi.

A fentieket összegezve, álláspontom az, hogy a bíróságok ide vonatkozó gyakorlata, egyrészt jogszabálysértő, - aminek megállapítása természetesen nem az Alkotmánybíróság kompetenciája - másrészt az Alaptörvényben biztosított jogaimat is sérti a fentiekben már kifejtettek szerint.

Mindezek alapján kérem tisztelettel az alkotmányjogi panaszom elbírálását.

B é k é s, 2017. augusztus 24.

indítványozó